

На основу члана 9. Одлуке о наградама и признањима Скупштине општине Аранђеловац, ("Општински службени гласник", бр. 8/05 и 5/06),

Комисија за награде и признања Скупштине општине Аранђеловац, на седници одржаној 21.07.2026. године, донела је

О Д Л У К У

О ДОДЕЛИ НАГРАДЕ "26. ЈУЛ" ЗА 2026. ГОДИНУ

1. Награда „26. јул“ за 2026. годину додељује се и то :

I ПРАВНИМ ЛИЦИМА У ВИДУ ПЛАКЕТЕ :

1. Певачка секција Удружења пензионера општине Аранђеловац - за област уметности и друштвено корисних делатности

Ову певачку секцију основало је Удружење пензионера општине Аранђеловац 2013. године, из редова својих чланова који су исказали таленат и ентузијазам за бављење овом врстом уметности. Веома брзо су се остварили као успешна секција Удружења, пре свега на наступима хорова, певачких група, соло певања, као и сценским приказима обичаја и традиције шумадијског краја.

Наступају на значајним манифестацијама наше општине, Републике Србије и региона. На такмичењу хорова и певачких група Удружења пензионера Републике Србије у Новом Саду 2024. године освојили су прво место, а као победници прошле године били су изванредни домаћини и организатори јубиларних 20. сусрета хорова и певачких група Републике Србије у Аранђеловцу 2025. године, као и кључни учесници на Олимпијади спорта, здравља и културе трећег доба у Врњачкој Бањи, од 30. септембра до 3. октобра 2025. године.

Посебну пажњу поклањају међугенерациској сарадњи, сарадњи са установама културе наше општине и промовисању Стратегије здравог старења.

За њих одлазак у пензију не представља крај – за њих је одлазак у пензију само нови почетак!

2. Културно-уметничко друштво „Електропорцелан“ Аранђеловац - за очување традиције, културе и обичаја

Културно-уметничко друштво „Електропорцелан“ из Аранђеловца 2026. године обележава значајан јубилеј – 70 година непрекидног рада, стваралаштва и неговања културне баштине српског народа. Основано 1956. године, друштво је током седам деценија израсло у једног од најзначајнијих носилаца и чувара традиционалне народне игре, песме и музике у Републици Србији, истовремено достојно представљајући Аранђеловац у земљи и иностранству.

Својим богатим и континуираним радом КУД „Електропорцелан“ дао је немерљив допринос очувању, развоју и афирмацији српске културне баштине, са посебним освртом на традицију Шумадије. Данас окупља више од 400 активних чланова свих генерација и делује кроз више ансамбала, певачких група, оркестар и школу народне игре, пружајући младима прилику да кроз уметност упознају и заволе културно наслеђе свог народа.

Репертоар друштва обухвата више од тридесет кореографија из свих крајева Србије, изведених у аутентичним народним ношњама, уз оригиналну вокалну и инструменталну пратњу. Захваљујући високом уметничком нивоу, професионалном

приступу и преданом раду својих чланова, КУД „Електропорцелан“ је током деценија наступао на бројним домаћим и међународним фестивалима, концертима и смотрама, представљајући Србију у великом броју европских и светских држава. Остварени резултати потврђени су бројним признањима и наградама. Друштво је више пута освајало Златну плакету Централног савеза аматера Србије у различитим категоријама, као и бројна прва места и највиша признања на републичким и међународним фестивалима фолклора у Србији, Пољској, Бугарској, Турској, Румунији и другим земљама. Посебно место међу признањима заузима и Архиепископска грамата, коју је друштву доделио Његово преосвештенство епископ шумадијски господин Јован, као признање за допринос очувању духовних и традиционалних вредности.

Поред изузетних уметничких достигнућа, КУД „Електропорцелан“ свој рад темељи на хуманости, заједништву и друштвеној одговорности. Чланови друштва редовно учествују у хуманитарним акцијама, добротворним концертима и манифестацијама од јавног значаја, истовремено негујући међугенерациску сарадњу, дух заједништва и љубав према завичају.

За седам деценија постојања кроз ово друштво прошле су хиљаде деце и младих, који су, поред играчког и музичког умећа, стицали осећај припадности, пријатељства, одговорности и поштовања сопствене традиције. Управо зато КУД „Електропорцелан“ није само чувар културне баштине, већ и важан васпитни, образовни и друштвени ослонац локалне заједнице.

Захваљујући свом угледу, дугогодишњем раду, врхунским резултатима и немерљивом доприносу очувању и промоцији културне баштине, Културно-уметничко друштво „Електропорцелан“ заслужено ужива поштовање како у Аранђеловцу, тако и широм Републике Србије и иностранства.

Обележавајући седам деценија успешног рада, КУД „Електропорцелан“ остаје један од најпрепознатљивијих симбола културног живота Аранђеловца, понос Шумадије и достојан представник српске традиције, који ће својим радом и у годинама које долазе наставити да чува, развија и преноси културно наслеђе будућим генерацијама.

3. Смотра уметности „Мермер и звуци“ - за 60 година традиције и постојања

Смотра уметности „Мермер и звуци“ представља једну од најзначајнијих културних манифестација у Србији и препознатљив симбол културног идентитета Аранђеловца. Током више од пет деценија постојања израсла је у јединствен простор сусрета различитих уметничких дисциплина, врхунских стваралаца и публике, афирмишући уметност као трајну вредност и важан део културног наслеђа нашег града. У периоду од 1966. до 1973. године у Аранђеловцу је осмишљен јединствен концепт културно-уметничког развоја, заснован на три међусобно повезане програмске целине: Симпозијуму скулптуре „Бели Венчац“, основаном 1966. године, Смотри уметности „Мермер и звуци“, покренутој 1968. године, и Међународном фестивалу „Свет керамике“, основаном 1973. године, чији су симпозијуми започели већ наредне године. Заједно, ови програми поставили су темеље јединственог културног модела који је Аранђеловац трајно сврстао међу најзначајније центре савременог уметничког стваралаштва у Србији. Прве фестивалске фанфаре огласиле су се 4. јула 1968. године, означивши почетак манифестације која је на јединствен начин повезала звук, мермер и различите облике уметничког израза. Од тада до данас, „Мермер и звуци“ представља место сусрета музике, позоришта, књижевности, балета, фолклора, ликовне и филмске уметности, окупљајући најзначајније домаће и иностране уметнике.

Посебну вредност Смотре чини чињеница да су њеном развоју и угледу доприносиле бројне истакнуте личности српске културне и јавне сцене – књижевници, композитори, диригенти, редитељи, театролози, ликовни уметници, критичари, публицисти и културни посленици. Кроз Смотру су током деценија прошле хиљаде уметника из земље и иностранства, остављајући неизбрисив траг у културном животу Аранђеловца. Захваљујући доследности у неговању врхунских уметничких критеријума и сталном програмском развоју, „Мермер и звуци“ изградио је репутацију фестивала који повезује традицију и савремено стваралаштво, промовишући највише вредности националне и светске културе. Оснивањем Међународног фестивала „Свет керамике“ 1973. године ова културна целина добила је нову димензију. Током свог дугогодишњег постојања, Смотра уметности „Мермер и звуци“ постала је много више од фестивала. Она је препознатљив знак Аранђеловца, важан део његовог културног идентитета и један од најзначајнијих амбасадора града у Србији и иностранству. Својим континуитетом, квалитетом и угледом, ова манифестација значајно је допринела афирмацији Аранђеловца као града културе, уметности и стваралаштва. Поводом шездесет година постојања, додела Награде „26. јул“ Смотри уметности „Мермер и звуци“ представља заслужено признање за њен изузетан допринос развоју културног живота Аранђеловца, очувању и унапређењу уметничких вредности и афирмацији нашег града као једног од најзначајнијих културних центара Србије.

4. Удружење грађана „Свици у мраку“ - за хуманитарно деловање

Удружење „Свици у мраку“, основано 2021. године у Венчанима, од самог оснивања посвећено је пружању подршке деци, младима и одраслима са аутизмом, као и њиховим породицама. Захваљујући визији и несебичности оснивача Микице Петронијевића, који је за рад удружења поклатио своје породично имање, створени су услови за изградњу Центра за дневни и вишедневни боравак особа са аутизмом – места које симболизује бригу, разумевање и наду.

Кроз бројне хуманитарне акције, културне догађаје, књижевне вечери, концерте, изложбе и друге активности, удружење је успело да подигне свест јавности о значају инклузије и пружања подршке особама са аутизмом. Посебну вредност представља чињеница да су све услуге које удружење пружа својим корисницима бесплатне, а сав приход од хуманитарних активности и продаје књига усмерен је искључиво на развој удружења и помоћ онима којима је најпотребнија.

Својим несебичним радом, хуманошћу и личним примером, Микица Петронијевић и удружење „Свици у мраку“ постали су препознатљив симбол доброчинства, не само у Аранђеловцу, већ и широм Србије. Хуманитарним ходочашћима и јавним наступима допринели су да се глас о потребама особа са аутизмом чује далеко изван граница наше општине, истовремено на најлепши начин представљајући Венчане и Аранђеловац.

Вођени идејом да је највећа вредност једне заједнице њена способност да брине о најосетљивијим члановима друштва, Општина Аранђеловац овом наградом одаје признање удружењу „Свици у мраку“ за изузетан допринос хуманитарном раду, несебично залагање и племенитост, којима су оставили трајан и дубок траг у животу наше заједнице.

II ФИЗИЧКИМ ЛИЦИМА У ВИДУ ДИПЛОМЕ И НОВЧАНЕ НАГРАДЕ

1. ЕРИЋ ДРАГИША

- **за исказану хуманост**

Драгиша Ерић је рођен 04.05.1969. године. Са породицом живи у Венчанама, ожењен, отац двоје деце и дека троје унучади. Дугогодишњи је добровољни давалац крви, који хумани чин је пренео на свог сина Дарка, који је такође вишеструки дававац. Драгиша је велики хуманиста, активни давалац крви, крв је дао 96 пута и редовно се одазива на све акције у Црвеном крсту Аранђеловац, чији је и члан. Огроман допринос даје и у мотивацији млађих колега, својих пријатеља, рођака и чланова породице да се укључе у породицу добровољних давалаца крви.

2. ЉУБОМИР ИВАНОВИЋ

- **за допринос писаном стваралаштву**

Љубомир Љуба Ивановић рођен је 18. августа 1946. године у Аранђеловцу, од оца Василија (Васе Сингера) и мајке Надежде (Наде) Ивановић.

Основно образовање стекао је у родном Аранђеловцу, након чега завршава Индустријску школу керамичке струке и Вишу технолошку школу за неметале и грађевинске материјале, као студент генерације. Затим уписује Факултет организационих наука 1971. године, на ком је дипломирао 1974. године.

Свој радни век започео је 1967. године у предузећу „Шамот“, у којем је, захваљујући стручности, посвећености и професионалном ангажовању, прошао пут од инжењера до руководиоца дела производног процеса у Фабрици „Шамот“ Аранђеловац па до директора Фабрике „Шамот“ у Партизанима, а потом и генералног директора предузећа „Шамот – Рудници и индустрија“ из Аранђеловца. Својим радом оставио је значајан траг у развоју једног од најважнијих привредних колектива аранђеловачког краја.

Поред успешне професионалне каријере, посебну пажњу посветио је неговању културе сећања и очувању завичајне историје. Своје књижевно и публицистичко стваралаштво започео је објављивањем монографије „Гараши – хроника села“, а потом и бројним прилозима и чланцима објављеним у локалној периодици, новинама и на интернет порталима.

Његово капитално дело, монографија „Шамот – сведочанство једног времена (1935–2025)“, објављено је 2025. године у издању Народне библиотеке „Свети Сава“ у Аранђеловцу и представља драгоцену сведочанство о развоју шамотне индустрије и привредне историје овог краја.

Тренутно приводи крају рукопис књиге посвећене сећањима на некадашњи Стари трг – простор који је некада представљао средиште друштвеног и привредног живота Аранђеловца, а који се данас налази у доњем делу чаршије. Књига, радног наслова „Камени мост памти“, представљаће драгоцен запис о људима, догађајима и духу једног времена.

Ожењен је Миленом из Гараши. Имају двоје деце и троје унучади. Живи у Аранђеловцу, где и данас активно доприноси очувању завичајне баштине и историјског памћења свога града.

3. ДУШАН ВУЈНОВИЋ

- **за вишегодишње друштвено и хуманитарно ангажовање**

Др Душан Вујновић, специјалиста епидемиологије, дугогодишњи лекар, председник Црвеног крста Аранђеловац, истакнути хуманитарни радник и аутор стручне литературе, који је својим вишедеценијским професионалним, научним, друштвеним и хуманитарним ангажовањем оставио неизбрисив траг у развоју здравствене заштите, унапређењу квалитета живота грађана и општем напретку општине Аранђеловац.

Током своје дугогодишње професионалне каријере у области епидемиологије, др Душан Вујновић представљао је један од стубова система јавног здравља у Аранђеловцу. Својим изузетним знањем, богатим искуством, професионалном одговорношћу и несебичном посвећеношћу дао је немерљив допринос унапређењу здравствене заштите, нарочито у периодима када су стручност, смиреност и благовремено деловање били од пресудног значаја за очување здравља становништва. Захваљујући свом професионалном ауторитету, високом нивоу стручности и спремности да знање и искуство несебично подели са другима, стекао је углед једног од најцењенијих здравствених радника наше средине.

Поред лекарског позива, др Душан Вујновић је дао изузетан допринос здравственом просвећивању грађана. Као један од водећих познавалаца хербалистике у Србији и дугогодишњи сарадник часописа „Магично биље“, аутор је јединственог приручника о лековитом биљу „Мој практични билјарник“. Ово дело, написано на стручан, али приступачан начин, приближило је широком кругу читалаца значај лековитог биља, здравих животних навика и природних метода очувања здравља, чиме је дао значајан допринос едукацији становништва и промоцији превентивне медицине.

Посебан печат његовом животном и професионалном делу даје више од двадесет година преданог хуманитарног рада у Црвеном крсту Аранђеловац. Као председник ове организације, предводио је и подржао бројне хуманитарне акције, акције добровољног давања крви, програме помоћи социјално угроженим породицама, старим и оболелим суграђанима, као и велики број едукативних програма намењених деци и младима. Његов рад није се ограничавао само на организацију и руковођење, већ је био заснован на личном ангажовању, хуманости, одговорности и искреној жељи да помогне сваком човеку коме је помоћ била потребна.

Др Душан Вујновић није био само врхунски стручњак у својој области, већ и човек који је личним примером показао да се знање, одговорност и хуманост могу нераскидиво повезати у служби човека и заједнице. Током читаве своје каријере био је ослонац онима којима је помоћ била најпотребнија, потврђујући да лекарски позив није само професија, већ животни позив утемељен на пожртвованости, саосећању и највишим етичким начелима.

Његов допринос далеко превазилази оквири редовних професионалних обавеза. Кроз континуиран рад на унапређењу јавног здравља, ауторско и едукативно деловање, као и више од две деценије несебичног хуманитарног ангажовања, оставио је дубок и трајан печат у развоју општине Аранђеловац, поставши симбол хуманости, стручности, солидарности и друштвене одговорности.

Имајући у виду изузетне резултате које је остварио у области здравства, вишедеценијски хуманитарни рад, значајан допринос здравственом просвећивању становништва и промоцији здравих стилова живота, као и трајан допринос развоју и угледу општине Аранђеловац, др Душан Вујновић у потпуности испуњава услове да му буде додељена награда поводом Дана општине Аранђеловац, као највише општинско признање за изузетан допринос заједници, животном делу, професионални интегритет и више од две деценије несебичног служења својим суграђанима.

4. ВЛАДАНА МИТРОВИЋ

- за постигнуте резултате из области спорта

Владана Митровић, рођена 2004. године у Аранђеловцу. Основну школу „Свети Сава” и Гимназију „Милош Савковић” завршила је у родном месту. Владана потиче из спортске породице, деда и стриц су били фудбалски голмани, а отац кошаркаш. Рукометом је почела да се бави 2014. године. Поникла је у „Бекаменту”.

Први тренери су јој били Сања Ћосовић и Живомир Радосављевић, а касније у кадетима и у другом тиму „Бекамента” рукометну вештину учила је од Звонка Пауновића и Марије Кухаровић. Игра на позицији пивотмена и на дресу је носила број 2, затим 4, док је у сениорској репрезентацији задужила број 19.

Као члан аранђеловачког суперлигаша била је капитен кадетске и јуниорске репрезентације Србије. Са У17 је 2021. године изборила пласман у А дивизију европског рукомета. Две године касније на Европском првенству за јуниорке У19 одржаном у Румунији показала се као прави лидер репрезентације, а у утакмици против Северне Македоније проглашена је за играчицу утакмице.

Након запажених партија у дресу репрезентације, тренер првог тима Саша Бошковић прикључује је сениорској екипи „Бекамента” и она дебитује.

Након ЖРК „Бекамент” каријеру наставља у ЖОРК „Јагодина” за који је наступала у сезонама 2023/24 и 2024/25.

Од лета 2025. године наступа за суперлигаша „Наису” из Ниша. Свој неоспорни таленат, залагање, пожртвованост и лидерске особине препознао је селектор А репрезентације наше земље Шпанац Хозе Игнасио Прадес Понс популарни Наћо и позив је био неминован. Дебитовала је 2025. године у квалификацијама за Европско првенство, а остварење својих снова крунисала је учешћем на ЕП одржаном у Холандији и Немачкој исте године.

5. РАДЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ

- за допринос развоју пољопривреде

Раде Алемпијевић рођен је 1978. године у Аранђеловцу, где је стекао и изградио свој животни и радни пут. Са породицом живи и ради у селу Тулеж, на породичном пољопривредном газдинству које већ годинама представља пример успешног, одговорног и савременог бављења пољопривредом.

Својим преданим радом, пожртвованошћу, истрајношћу и домаћинским односом према земљи и послу, Раде Алемпијевић значајно је допринео развоју и унапређењу породичног газдинства. Данас породица Алемпијевић успешно обрађује више од 30 хектара пољопривредног земљишта и брине о стаду од 23 музне краве, постижући запажене резултате у сточарској производњи.

Својим примером показује да се знањем, упорним радом и посвећеношћу могу остварити значајни резултати у пољопривреди, доприносећи развоју села, очувању породичних вредности и јачању локалне заједнице. Његов рад представља пример одговорног домаћина и узор млађим генерацијама које желе да остану на селу и развијају породична газдинства.

III ПОСЕБНА НАГРАДА У ВИДУ ЗАХВАЛНИЦЕ

1. НЕМАЊА БОГДАНОВИЋ

- постхумно за изузетан допринос афирмацији културног идентитета Аранђеловца кроз уметност фотографије

Немања Богдановић рођен је 4. маја 1987. године у Аранђеловцу, граду који је неизмерно волео и коме је својим стваралаштвом оставио трајан културни печат. Преминуо је изненада 31. маја 2021. године, у 34. години живота.

Основно и средње образовање завршио је у родном граду, а током школовања истакао се као изузетно успешан ученик, освојивши 22 дипломе на такмичењима из историје, географије и ликовне културе. Дипломирао је на Архитектонском факултету Универзитета у Београду, а поред матерњег, говорио је немачки, француски, енглески и италијански језик. Љубав према уметности и друштвеним наукама усмерила га је ка фотографији, којом је почео да се бави 2006. године, током студија. Оно што је започело као студентски задатак из области урбанизма прерасло је у животну мисију. За свега петнаест година стваралаштва начинио је десетине хиљада фотографија, бележећи пределе, људе, архитектуру и тренутке који су постали трајно сведочанство простора и времена. Као страствени путник, посебно је био везан за Италију. Обишао је свих 18 италијанских регија, више од стотину градова и прешао преко 30.000 километара, оставивши иза себе богату фотографску грађу која је постала основ бројних изложби и фото-монографије. Управо та посвећеност довела је до сарадње са Италијанским културним центром и његове прве самосталне изложбе „Италија какву још нисте упознали“, одржане у Кладову. Након његове преране смрти, захваљујући несебичној посвећености породице, пријатеља и бројних поштовалаца његовог дела, Немањино стваралаштво наставило је да живи. Од 2021. до краја 2024. године организовано је више од 30 изложби широм Србије и Црне Горе – у Аранђеловцу, Тополи, Горњем Милановцу, Пожаревцу, Чачку, Београду, Суботици, Будви, Херцег Новом, Никшићу, Беранама и другим градовима. Почетком 2025. године објављена је фото-монографија „Италија какву још нисте упознали“, у издању Народне библиотеке „Свети Сава“ у Аранђеловцу и под покровитељством Општине Аранђеловац. Истовремено је настављена промоција његовог опуса кроз изложбе и представљања у бројним градовима Србије, Црне Горе, Северне Македоније и Италије. Посебан значај има и међународна афирмација Немањиног дела. Захваљујући сарадњи са Удружењем „Данте Алигијери“, његове фотографије представљене су у Северној Македонији и Италији, где су изазвале велико интересовање публике. Изложбе у Барију, Риму и Барлети сведоче да је његово стваралаштво превазишло локалне оквире и постало значајан допринос културној сарадњи Србије и Италије. Немања Богдановић није био само фотограф. Био је истраживач, уметник и искрени промотер свог завичаја. Његовим фотографијама Аранђеловац је представљен као град богате културе, природних лепота и препознатљивог идентитета. Својим талентом, знањем, радом и несебичном љубављу према уметности и завичају, Немања Богдановић оставио је неизбрисив траг у културном животу Аранђеловца. Његово стваралаштво постало је део културног наслеђа нашег града и један од најлепших примера како појединац својим делом може да афирмише средину из које потиче и да је представи широм земље и света. Овом наградом Аранђеловац исказује трајну захвалност човеку чије дело наставља да живи, инспирише и достојно представља вредности нашег града.

2. НЕНАД МИЛИВОЈЕВИЋ

- за пожртвовани рад и ангажовање у ванредним ситуацијама

Ненад Миливојевић, као командир Ватрогасно-спасилачког вода у Аранђеловцу, посебно се истиче у организационим способностима, ангажовању на већим акцијама гашења пожара, као и на другим акцидентним догађајима на подручју општине Аранђеловац (техничке интервенције у саобраћају, техничке интервенције и др.).

Посебно се ангажује у реализацији теоретске, практичне и психофизичке обуке, изради оперативних карти објеката и простора који спадају у I и II категорију угрожености од пожара, активном учествовању у припреми и реализацији тактичко-показних ватрогасних вежби, акцијама едукације деце и грађана из области заштите од пожара, спортским активностима, хуманитарним акцијама, сарадњи са медијима, јавним службама, установама и институцијама на подручју општине Аранђеловац. Такође се ангажује на обезбеђивању бољих смештајних услова за ватрогасце-спасиоце, чиме су се створили још бољи услови за смештај ватрогасних возила, а тиме и повећана мобилност и спремност Ватрогасно-спасилачког вода у Аранђеловцу.

Према оцени непосредно претпостављених старешина, Ненад Миливојевић се, захваљујући исказаној храбрости, изузетној способности процене ситуација на терену, високим моралним особинама и доказаним стручним и радним квалитетима, сврстава међу најистакнутије и најквалитетније старешине Управе за ванредне ситуације у Крагујевцу. Својим професионалним односом према служби, одговорношћу и резултатима рада представља пример успешног руководиоца у ватрогасно-спасилачким јединицама Сектора за ванредне ситуације.

3. АРХИМАНДРИТ ДИМИТРИЈЕ

- **за допринос друштвеном развоју кроз улагање у опште добро и очување историјског наслеђа**

Архимандрит Димитрије (Плећевић), игуман манастира Тумане, је човек чији су животни пут, духовно служење и деловање нераскидиво повезани са Аранђеловцем и његовим завичајем.

Иако је рођен у Јагодини, у време када су његови родитељи тамо привремено боравили због пословних обавеза, архимандрит Димитрије потиче из аранђеловачког краја. Детињство, одрастање и школовање провео је у Аранђеловцу, где је завршио основну школу и Гимназију „Милош Савковић“, а потом и високе студије, стекавши звање дипломираног еколога. Након извесног периода професионалног рада у струци, свој живот је посветио монашком подвигу и духовном служењу.

Преузимањем управе над манастиром Тумане, његова повезаност са завичајем добила је нову димензију. Под његовим духовним руководством манастир Тумане постао је место молитвеног сабрања, духовне обнове, добротворности и друштвено одговорног деловања. Истовремено, својим личним залагањем пружио је значајну подршку изградњи храма у Мисачи, као и парохијских домова у Бањи и Трешњевици, дајући тиме трајан допринос развоју црквеног живота и духовне инфраструктуре на подручју општине Аранђеловац.

На његову иницијативу манастир Тумане пружио је подршку и раду Јавног комуналног предузећа „Зеленило“, доприносећи уређењу јавних површина и унапређењу изгледа града, чиме је показао да духовна мисија подразумева и активну бригу о заједници и општем добру.

Посебно место у његовом раду заузима хуманитарна делатност. Кроз бројне добротворне акције, како лично тако и посредством манастира Тумане, несебично је пружао помоћ болесној деци, социјално угроженим породицама, старима, немоћнима и свима који су се нашли у тешким животним околностима. Његова

спремност да помогне човеку у невољи препозната је не само међу верницима, већ и у широј друштвеној заједници, која га препознаје као симбол милосрђа, човекољубља и несебичног служења ближњима.

Архимандрит Димитрије остао је снажно присутан у духовном животу свог завичаја. Манастир Тумане годинама представља место окупљања великог броја поклоника из Аранђеловца и околине, које дочекује са пажњом, љубављу и истинским хришћанским гостопримством. Кроз духовне трибине, предавања, промоције књига и редовна гостовања у медијима, нарочито на Телевизији „Сунце“, активно доприноси ширењу духовних вредности, очувању православне традиције и јачању моралних темеља друштва. Његова предавања и сусрети са грађанима у Аранђеловцу редовно окупљају велики број посетилаца, што сведочи о поверењу, угледу и поштовању које ужива међу својим суграђанима.

Својим духовним радом, хуманошћу, добротинством и трајном приврженошћу завичају из којег потиче, архимандрит Димитрије (Плећевић) дао је изузетан допринос духовном, културном и друштвеном животу Аранђеловца и његове околине, остављајући дубок и трајан траг у животу локалне заједнице.

Својим деловањем и угледом који је стекао широм Србије и ван њених граница, архимандрит Димитрије данас је један од најпрепознатљивијих духовника пореклом из аранђеловачког краја. Својим именом, радом и примером на најбољи начин доприноси афирмацији, угледу и препознатљивости Аранђеловца у земљи и иностранству.

КОМИСИЈА ЗА НАГРАДЕ И ПРИЗНАЊА
СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ АРАНЂЕЛОВАЦ
Број : 06-594-1/2026-01-2 од 21.07.2026. године

ПРЕДСЕДНИК СКУПШТИНЕ
Никола Обрадовић

